

ROMÂNIA

TRIBUNALUL DOLJ

SECȚIA PENALĂ

Sediul: Craiova, str.Brestei, nr.12, jud.Dolj

DOSAR NR.3004/215/2014

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 26 martie 2014

PREȘEDINTE : M.N

GREFIER: M.I.L.

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj este reprezentat de procuror C.N.

Contestator: Condamnatul P.M.(fiul lui și, născut la data de, CNP, deținut în Penitenciarul de Minori și Tineri Craiova) - prezent personal, în stare de detenție și asistat juridic de avocat Ț.I., din cadrul Baroului Dolj, care depune delegație de substituie a apărătorului ales, avocat M.M., din cadrul Baroului Dolj (împuternicire avocațială 358689/10.02.2014)

Obiectul cauzei: Sesizarea Comisiei de evaluare din cadrul Penitenciarului de Minori și Tineri Craiova, constituită în baza HG nr.836/2013, referitoare la *aplicarea legii penale mai favorabile, după judecarea definitivă a cauzei* cu privire la pedeapsa aplicată condamnatului P.M. prin Sentința penală nr.40/26.06.2013 a Judecătoriei Segarcea (modificată și rămasă definitivă la data de 08.10.2013, prin Decizia penală nr.1891/08.10.2013 pronunțată de Curtea de Apel Craiova).

Stadiul judecării: Contestație, întemeiată pe dispozițiile art.23 alin.9 din Legea nr.255/2013 (modificată prin OUG nr.1 16/2013) raportat la art.425¹ Cod procedură penală, împotriva Sentinței penale nr.433 din data de 04 februarie 2014, pronunțată de Judecătoria Craiova în Dosarul nr.3004/215/2014.

Procedura de citare: Legal îndeplinită

Tribunalul: Din oficiu, potrivit art.475-476 Cod procedură penală, pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *dacă, în aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei, potrivit art.6 alin.1 C.p. se pot lua în considerare la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită circumstanțele atenuante sau agravante reținute condamnatului și care apar valorificate în pedeapsa concretă, atunci când se compară pedeapsa aplicată cu maximul special prevăzut de legea nouă.* De asemenea, se pune în discuție eventuala suspendare a judecării, în ipoteza sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Sustinerile reprezentantului Ministerului Public: Consideră că, în condițiile în care legea nouă modifică atât limitele de pedeapsă prevăzute de norma de incriminare, cât și întinderea efectelor circumstanțelor atenuante, aplicarea dispozițiilor privind legea penală mai favorabilă se face pe baza criteriului aprecierii globale. În noul cod penal efectul circumstanțelor atenuante este limitat la reducerea limitelor legale de pedeapsă cu 1/3. În ceea ce privește circumstanțele agravante, noul cod penal restrânge efectul acestora, sporul aplicabil în considerarea lor fiind de numai 2 ani, fără a depăși 1/3 din maximul special. Din acest punct de vedere, noul cod penal apare ca reglementare mai favorabilă. În condițiile în care legea nouă modifică atât limitele de pedeapsă prevăzute de norma de incriminare, cât și întinderea efectelor circumstanțelor agravante, aplicarea legii penale mai favorabile se va face tot pe baza criteriului aprecierii globale. Față de aceste precizări, se arată că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și, pe cale de consecință, nici suspendarea judecării cauzei.

Sustinerile apărătorului prezent în substituirea apărătorului ales al contestatorului condamnat: Arată că, legea este clară cu privire la hotărârile definitive, dispozițiile legii nu comportă discuții și în cauză nu se impune nici suspendarea judecării, nefiind vorba de contopire. Se apreciază astfel că este greșită aplicarea circumstanțelor agravante conform noului cod penal, având în vedere art.6 alin.1 C.p., acest aspect echivalând cu o rejudecare a cauzei. În plus, există soluții de practică, inclusiv cu privire la unul din inculpații condamnați în aceeași cauză cu contestatorul-condamnat, în sensul că, în urma sesizării Comisiei din cadrul Penitenciarului cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile, acestuia i s-a stabilit o pedeapsă fără luarea în considerare a circumstanțelor agravante, la maximul special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită.

Sustinerile personale ale contestatorului condamnat: achiesează la concluziile apărătorului prezent în substituirea apărătorului ales.

TRIBUNALUL

Pentru a se depune de către apărătorul ales hotărârea la care a făcut referire, cu privire la unul dintre coinculpații condamnați în aceeași cauză cu contestatorul-condamnat, în temeiul art. 391 alin.1 C.p.p. va stabili ca deliberarea și pronunțarea hotărârii să aibă loc la data de 27.03.2014.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

În baza art.391 alin.1 C.p.p.

Deliberarea și pronunțarea hotărârii la data de 27.03.2014.

Pronunțată în ședința publică din 26.03.2014.

Președinte,
M.N.

Grefier,
M.I.L.

I.L. 26 Martie 2014

ROMÂNIA

TRIBUNALUL DOLJ

SECȚIA PENALĂ

Sediul: Craiova, str.Breștei, nr.12, jud.Dolj

DOSAR NR.3004/215/2014

ÎN C H E I E R E

Sedința publică din data de 27 martie 2014

PREȘEDINTE : M.N

GREFIER: M.I.L.

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj este reprezentat de procuror C.N.

Contestator: Condamnatul P.M.(fiul lui C. și M., născut la data de.....,CNP, deținut în Penitenciarul de Minori și Tineri Craiova)

Obiectul cauzei: Sesizarea Comisiei de evaluare din cadrul Penitenciarului de Minori și Tineri Craiova, constituită în baza HG nr.836/2013, referitoare la *aplicarea legii penale mai favorabile, după judecarea definitivă a cauzei* cu privire la pedeapsa aplicată condamnatului P.M prin Sentința penală nr.40/26.06.2013 a Judecătoriei Segarcea (modificată și rămasă definitivă la data de 08.10.2013, prin Decizia penală nr.1891/08.10.2013 pronunțată de Curtea de Apel Craiova).

Stadiul judecării: Contestatie, întemeiată pe dispozițiile art.23 alin.9 din Legea nr.255/2013 (modificată prin OUG nr.116/2013), împotriva Sentinței penale nr.433 din data de 04 februarie 2014, pronunțată de Judecătoria Craiova în Dosarul nr.3004/215/2014.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 26 martie 2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța a stabilit, în conformitate cu dispozițiile art.391 alin.1 C.p.p., ca deliberarea și pronunțarea să aibă loc la data de 27 martie 2014, pentru a da posibilitatea apărătorului ales de a depune la dosar hotărârea invocată în susținerea concluziilor sale.

Procedura de citare: Legal îndeplinită din ziua dezbaterilor.

TRIBUNALUL

Analizând actele și lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 CPP, motivat de faptul că:

1. Tribunalul este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, potrivit art.23 din Legea nr.255/2013 (modificată prin OUG nr.116/2013) raportat la art.425¹ Cod procedură penală.

2. De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art.6 alin.1 Cod penal rap.la art.78 alin.1 Cod penal depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, în legătură cu aplicarea legii penale mai favorabile, după judecarea definitivă a cauzei, în situația constatării unei circumstanțe agravante, în speță s-au exprimat două opinii: prima, cea a reducerii pedepsei la nivelul maximului special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită (infracțiunea prevăzută de art.371 Cod penal) în ipoteza în care pedeapsa aplicată depășește acel maxim, fără luarea în considerare a sporului facultativ prevăzut de art.78 alin.1 C.p.; a doua opinie vizează imposibilitatea reducerii pedepsei aplicate la nivelul maximului special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, în condițiile în care se iau în considerare efectele circumstanțelor agravante.

3. Chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece, în urma consultării jurisprudenței, s-a constatat că, asupra acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-o hotărâre prealabilă, nici printr-un recurs în interesul legii, astfel cum rezultă din evidența sesizărilor întemeiate pe dispozițiile art.475 CPP (*publicată pe pagina de internet a instanței supreme, potrivit art.476 alin.3 NCPP*) și respectiv din împrejurarea că, ulterior intrării în vigoare a noii legislații penale, la data de 01 februarie 2014, instanța respectivă nu a pronunțat nicio decizie în urma unei sesizări întemeiate pe prevederile art.471 alin.1 CPP.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 27 martie 2014.

II. Expunerea succintă a cauzei

La data de 30.01.2014, prin adresa nr.C3 17689 din data de 29 ianuarie 2014, Comisia de evaluare din cadrul Penitenciarului de Minori și Tineri Craiova, constituită în baza HG nr.836/2013, a sesizat Judecătoria Craiova, pentru a dispune cu privire la ***aplicarea legii penale mai favorabile, după judecarea definitivă a cauzei, potrivit art.6 NCP***, în cazul condamnatului ***P.M (fiul lui C. și M., născut la data de....., CNP, deținut în Penitenciarul respectiv.)***.

Potrivit înscrisurilor atașate sesizării respective, prin Sentința penală nr.40 din data de 26.06.2013, pronunțată în Dosarul nr. 347/304/2013, Judecătoria Segarcea a hotărât, pe latură penală, condamnarea inculpatului P.M (judecat în stare de arest preventiv) la pedeapsa principală de 4 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri, tulburarea ordinii și liniștii publice prev. de art.321 alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art.75 alin.1 lit.a, art.75 alin.2 Cod penal 1969.

De asemenea, s-a aplicat acestuia pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal 1969.

Prin aceeași sentință penală s-a dispus condamnarea inculpatului P.M la pedeapsa principală de 4 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de

vătămare corporală prev. de art.181 alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art.75 alin.1 lit.a, art.75 alin.2 Cod penal 1969.

În baza art.33 lit.a, art.34 alin.1 lit.b Cod penal 1969 s-au contopit pedepsele aplicate inculpatului, urmând ca acesta să execute pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare.

În baza art.71 alin.2 Cod penal 1969 s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal 1969.

În temeiul art.350 alin.1 Cod procedură penală 1968 a fost menținută starea de arest preventiv a inculpatului și, conform art.88 alin.1 Cod penal 1969, s-a dedus din pedeapsa principală perioada cât acesta a fost arestat preventiv, începând cu data de 16 aprilie 2013 la zi.

În fapt, s-a reținut că, În ziua de 31.12.2012, în jurul orei 15⁰⁰, în timp ce circula regulamentar cu autoturismul pe DJ 561, pe raza localității Cerăt, jud.Dolj, numitul T.C.D. a fost surprins de manevra bruscă a inculpatului P.M care se deplasa din sens opus pe nu moped marca CIAK și, pentru a evita accidentul, conducătorul autoturismului a frânat și a virat dreapta, a lovit un cap de pod și a intrat cu autoturismul în șanțul din partea dreaptă a drumului, acroșând scuterul. În timp ce acesta apela SNAU 112 pentru a sesiza accidentul, la fața locului s-au strâns aproximativ 50-60 de persoane, majoritatea de etnie rromă, printre care și numiții P.C, M.I.L., P.E. și U.I., care împreună cu inculpatul au adresat injurii și amenințări cu acte de violență conducătorului autoturismului, producând teamă și indignare persoanelor care erau la locul accidentului.

Prin Decizia penală nr.1891 din data de 08 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr.347/304/2013, Curtea de Apel Craiova - Secția Penală și pentru Cauze Penale cu Minori a admis recursurile formulate de către inculpații M.I.L., U.I., P.E. și P.M., a casat sentința în parte sub aspectul laturii penale și civile în ceea ce îi privește pe inculpații anterior menționați și a repus în individualitatea lor pedepsele aplicate acestora.

De asemenea, în baza art.11 pct.2 lit.b C.p.p. rap.la art.10 lit.h C.p.p. a încetat procesul penal privind pe inculpații M.I.L., U.I. și P.M. pentru infracțiunea prev. de art.181 cod penal 1969, prin împăcarea părților.

A redus pedepsele aplicate inculpaților M.I.L. și P.M. pentru infracțiunile prev. de art.321 C.p. cu aplic. art.75 alin.1 lit.a, alin.2 C.p. și art.37 lit.b C.p., respectiv art.321 C.p. cu aplicarea art.75 alin.1 lit.a, alin.2 C.p. la câte 3 ani și 6 luni închisoare.

A menținut modalitatea de executare a pedepselor aplicată inculpaților M.I.L., U.I. și P.M..

S-a dedus detenția preventivă pentru fiecare dintre inculpații de mai sus de la 26.06.2013 la zi.

Instanța de executare a emis pe numele inculpatului P.M. MEPÎ nr.176 din data de 08 octombrie 2013, executarea pedepsei definitiv aplicate acestuia începând în data de 16 aprilie 2013 și urmând să se împlinească, la termen, în data de 15 octombrie 2016.

Punctul de vedere al Comisiei de evaluare din cadrul penitenciarului unde condamnatul se află încarcerat (exprimat în fișa atașată sesizării) a fost în sensul

că, în privința acestuia, sunt incidente prevederile art.6 CP, întrucât pedeapsa aplicată prin hotărârea definitivă de condamnare depășește maximul special prevăzut de legea nouă (art.371 alin. 1 Noul cod penal cu aplicarea art.77 lit.a, art.78 Noul cod penal).

Prin *Sentința penală nr.433 din data de 04 februarie 2014*, pronunțată în Dosarul nr.3004/215/2014, Judecătoria Craiova, în temeiul art. 23 din Legea nr. 255/2013 și art. 595 C.p.p. a admis contestația la executare privind pe condamnatul **P.M.**.

În baza art. 6 alin. 1 C.p. a redus pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare aplicată condamnatului prin sentința penală nr. 40/26.06.2013 a Judecătoriei Segarcea, definitivă prin d.p. nr. 1891/08.10.2013 a Curții de Apel Craiova, în baza art. 321 alin. 1 Codul penal din 1969 cu aplic. art. 75 alin. 1 lit. a, alin. 2 Codul penal din 1969, la 2 ani și 8 luni închisoare, maximul special prevăzut de art. 371 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 77 lit. a, 78 C.p.

A făcut aplicarea art. 65 C.p., art. 66 lit. a, b C.p.

S-a dedus din pedeapsa aplicată durata executată de la 16.04.2013 la zi.

S-a anulat mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 176/08.10.2013 emis de Judecătoria Segarcea și dispune emiterea unui mandat de executare a pedepsei închisorii corespunzător prezentei sentințe.

S-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței penale nr. 40/26.06.2013 a Judecătoriei Segarcea, definitivă prin d.p. nr. 1891/08.10.2013 a Curții de Apel Craiova.

Pentru a hotărî astfel, Judecătoria Craiova a constatat că fapta comisă de inculpat, astfel cum a fost descrisă anterior, se regăsește incriminată în noul Cod penal în cuprinsul articolului 371 alin. 1 și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani. Având în vedere că în sarcina inculpatului a fost reținută și circumstanța agravantă prev. de art. 77 lit. a C.p. (art. 75 lit. a Codul penal din 1969) rezultă că pedeapsa maximă care s-ar putea aplica inculpatului conform art. 78 alin. 1 C.p. din noul Cod penal este de 2 ani și 8 luni închisoare (2 ani la care se adaugă un spor de o treime din maximul de 2 ani), pedeapsă mai redusă decât cea aplicată în fapt inculpatului prin sentința de condamnare.

Sentința Judecătoriei Craiova a fost atacată cu contestație, în fața acestui Tribunal, de către condamnat (care a invocat faptul că în mod greșit prima instanță a aplicat sporul de 8 luni închisoare prevăzut de art.78 alin.1 noul cod penal, prin aplicarea automată a acestui spor procedându-se practic la o rejudecare pe fond a cauzei, în condițiile în care, la momentul condamnării sale, instanța a ținut cont la aplicarea pedepsei de circumstanța agravantă prevăzută de legea în vigoare la momentul respectiv, circumstanță ce se regăsește acum în dispozițiile art.77 lit.a C.p).

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept, astfel cum au fost exprimate oral, cu ocazia dezbaterilor desfășurate pe acest aspect în ședința publică din data de 26 martie 2014.

1. Reprezentantul Ministerului Public, a opinat că, în condițiile în care legea nouă modifică atât limitele de pedeapsă prevăzute de norma de incriminare, cât și întinderea efectelor circumstanțelor atenuante, aplicarea dispozițiilor privind legea penală mai favorabilă se face pe baza criteriului aprecierii globale. În noul cod penal efectul circumstanțelor atenuante este limitat

la reducerea limitelor legale de pedeapsă cu 1/3. În ceea ce privește circumstanțele agravante, noul cod penal restrânge efectul acestora, sporul aplicabil în considerarea lor fiind de numai 2 ani, fără a depăși 1/3 din maximumul special. Din acest punct de vedere, noul cod penal apare ca reglementare mai favorabilă. În condițiile în care legea nouă modifică atât limitele de pedeapsă prevăzute de norma de incriminare, cât și întinderea efectelor circumstanțelor agravante, aplicarea legii penale mai favorabile se va face tot pe baza criteriului aprecierii globale.

2. **Contestatorul condamnat** a susținut, prin apărătorul ales că, în opinia sa, prima instanță a aplicat în mod greșit sporul de 8 luni închisoare prevăzut de art.78 alin.1 C.p., în condițiile în care, la momentul condamnării sale, instanța a ținut cont la aplicarea pedepsei de circumstanța agravantă prevăzută de legea în vigoare la momentul respectiv, circumstanță ce se regăsește acum în dispozițiile art.77 lit.a C.p), iar pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art.371 noul cod penal este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda. Astfel, pedeapsa definitiv aplicată trebuie redusă la nivelul maximumului special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără aplicarea acelui spor în condițiile art.78 alin.1 C.p.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept interne apreciate a fi relevante în speță

- **art.6 alin.1 CP** - „când, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii [...], a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim”.

- **art.77 lit.a C.p.** - „următoarele împrejurări constituie circumstanțe agravante: săvârșirea faptei de trei sau mai multe persoane împreună.”

- **art.78 alin.1 C.p.** - „în cazul în care există circumstanțe agravante, se poate aplica o pedeapsă până la maximumul special. Dacă maximumul special este neîndestulător, în cazul închisorii se poate adăuga un spor până la 2 ani, care nu poate depăși o treime din aceste maxim, iar în cazul amenzii se poate aplica un spor de cel mult o treime din maximumul special.”

- **art.187 CP** - „prin pedeapsă prevăzută de lege, se înțelege pedeapsa prevăzută în textul de lege care incriminează fapta săvârșită în forma consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepse.

- **art.2 alin.2 C.p** - „nu se poate aplica o pedeapsă ori nu se poate lua o măsură educativă sau o măsură de siguranță dacă aceasta nu era prevăzută de legea penală la data când fapta a fost săvârșită.”

- **art.4 din Legea 187/2012** - „pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximumul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi.”

- **art.8 din Legea 187/2012** - „dispozițiile art.4 se aplică în mod corespunzător și pedepselor aplicate prin hotărâri care au rămas

definitive anterior intrării în vigoare a prezentei legi, pentru fapte incriminate de actele normative prevăzute în titlul II."

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței:

În jurisprudența Tribunalului Dolj a fost identificată până în prezent o hotărâre (*sentința penală nr.165 din data de 17 februarie 2014, definitivă prin necontestare la data 25 februarie 2014 care va fi atașată la prezenta încheiere*), prin care pedeapsa definitiv aplicată pentru o infracțiune ce intră în constituirea concursului nu a fost redusă la nivelul maximului special prevăzut de legea nouă pentru fapta săvârșită, în cauză luându-se în considerare sporul facultativ prevăzut de art.78 alin.1 Cod penal 2009 (art.78 Cod penal 1969).

3. Opinia motivată a judecătorului

La compararea sancțiunii aplicate, în condițiile reținerii unor circumstanțe fie agravante, fie atenuante, cu maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, aplicarea legii penale mai favorabile, după judecarea definitivă a cauzei, exclude ab initio luarea în considerare a acestora.

În sensul opiniei, aducem următoarele argumente logico-juridice:

Aplicarea separată a dispozițiilor legii penale mai favorabile nu este posibilă în cazul circumstanțelor de agravare, în raport cu încadrarea faptei, deoarece, fapta fiind evaluată împreună cu circumstanțele în care s-a comis, tot împreună sunt evaluate și în privința legii penale mai favorabile.

Această justificare este determinată de faptul că, circumstanțele în care se săvârșește o infracțiune nu constituie o instituție autonomă (independentă) față de fapta comisă, precum normele privitoare la pluralitatea de infracțiuni (concursul de infracțiuni, pluralitatea intermediară, recidivă); tentativă, etc.

În privința aplicării legii penale mai favorabile, raportat la momentul când legea nouă intervine, înainte de judecarea definitivă a cauzei, sau după judecarea definitivă a cauzei, criteriile de determinare a caracterului mai favorabil sunt diferite. Pentru prima ipoteză acestea sunt multiple (cuantumul și conținutul pedepselor, condițiile de incriminare, cauzele care exclud sau înlătură responsabilitatea, influența circumstanțelor atenuante și agravante, tentativă, recidivă, etc.), pe când, pentru cea de-a doua, în vederea determinării caracterului mai favorabil se are în vedere cuantumul sau conținutul pedepsei (*mitior poena*). A accepta influența circumstanțelor agravante, sau după caz atenuante, la determinarea caracterului mai favorabil al legii penale, în situația cauzelor definitiv judecate, înseamnă o reindividualizare post judicium a pedepsei, pornind de la limita maximă specială prevăzută de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, textul de drept material prevăzut de art.6 alin.1 C.p. nemaigăsindu-și eficiența.

În condițiile în care tratamentul sancționator pe care l-a prevăzut legea penală 1969 în cadrul dispozițiilor art.78 și legea penală 2009 în art.78 este unul facultativ, în aplicarea pedepsei pentru infracțiunea

săvârșită, deși reținute aceste circumstanțe, efectul lor nu operează întotdeauna, nu se regăsește în pedeapsa aplicată.

A considera că, influența circumstanței agravante asupra maximului special prevăzut de legea penală nouă pentru infracțiunea săvârșită operează de drept prin simplul fapt că ele au fost reținute, înseamnă a înlătura principiul agravării facultative a acestui efect.

Totodată, se constată că, dispozițiile art.6 alin. 1 Cod penal restrâng determinarea caracterului mai favorabil doar cu privire la cuantumul pedepsei, stabilind în apreciere două limite: una cu privire la sancțiunea aplicată, iar cea de-a doua la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită. Această restrângere este prevăzută și în dispozițiile art.4 și art.8 din Legea 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal.

Sintagma folosită de legiuitor "maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită" nu poate fi acceptată decât în considerarea dispozițiilor art.187 Cod penal. Orice adăugare la acest maxim special în considerarea unor circumstanțe agravante înseamnă, folosind același raționament logico-juridic, acceptarea reducerii limitei maximului special, în condițiile reținerii unor circumstanțe atenuante. Aceste ipoteze sunt excluse de legiuitor în mod expres prin dispozițiile art.8 rap.la art.4 din Legea 187/2012.

În acest context este previzibil că se trece peste voința legiuitorului care nu este decât aceea, în conformitate cu dispozițiile art.6 alin.1 Cod penal, să nu se depășească maximul special prevăzut de lege, să nu se adauge un plus de pedeapsă la cea stabilită prin norma de incriminare care, în conformitate cu dispozițiile art.2 alin.2 C.p., ar fi echivalentă cu o pedeapsă care nu este prevăzută de legea penală.

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de considerentele anterior expuse, constatând, în prealabil, admisibilitatea procedurii, potrivit art.475 NCPP, va dispune, în temeiul art.476 alin.1 NCPP, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept anterior menționate.

De asemenea, apreciind oportună suspendarea judecării cauzei, întrucât hotărârea Tribunalului este definitivă iar, în speță, nu mai sunt de efectuat alte acte procesuale, va dispune în acest sens, potrivit art.476 alin.2 NCPP.

PENTRU ACESTE MOTIVE

DISPUNE:

În baza art.476 alin.1 rap.la art.475 CPP

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei, potrivit art.6 alin.1 C.p. se pot lua în considerare la maximul special

prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită circumstanțele atenuante sau agravante reținute condamnatului și care apar valorificate în pedeapsa concretă, atunci când se compară pedeapsa aplicată cu maximul special prevăzut de legea nouă.

În temeiul art.476 alin.2 CPP, dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din 27.03.2014.

PREȘEDINTE,
M.N.

GREFIER,
M.I.L.